

III JORNADA DE PAU DEL PARLAMENT DE CATALUNYA 31 de gener de 2025

Intervenció de l'ARÉS PERCEVAL, copresidenta de Lafede.cat

Bon dia,

Com a copresidenta de Lafede.cat, la federació catalana d'organitzacions per la Justícia Global, vull donar les gràcies, en primer lloc a la Vicepresidenta primera del Parlament, la Il·lustre Senyora Raquel Sans, i a la resta de diputades i diputats i d'autoritats, per acompanyar-nos avui.

Agraïm també al Parlament la celebració d'aquesta tercera Jornada de Pau, i al personal tècnic del Parlament el seu suport en l'organització d'un acte que potser és una mica diferent dels habituals. Agraïm també a l'ICIP la tasca de coordinació conjunta. Gràcies sobretot a totes les persones que han acceptat participar el dia d'avui. I per descomptat, gràcies a tots i totes els membres del Consell Català de Foment de la Pau, i a tots els amics i amigues que ens acompanyeu avui.

Creiem que no ens equivoquem en pensar que totes avui compartim la preocupació per l'actual conjuntura política internacional, marcada per l'auge del bel·licisme, la pèrdua de credibilitat dels organismes multilaterals, i la violació d'un ja feble de l'ordenament jurídic internacional, i on sembla que han saltat pels aires tots els consensos previs. Ens preocupa també la complicitat i els silencis dels països europeus, i les lògiques neocolonials que comencen a exhibir-se sense rubor. Malgrat la bona notícia de l'alto el foc a Palestina, lamentem que arribi tan tard i després de tanta mort i patiment. Mentre no es posi fi a l'ocupació i al sistema d'apartheid, i fins que no hi hagi un embargament d'armes a l'Estat d'Israel, no hi haurà una pau justa i duradora a la regió. A pocs dies del tercer aniversari de

l'esclat del conflicte a Ucraïna, lamentem també la incapacitat europea per contribuir a la desescalada i a la cerca de solucions.

Tampoc són bons moments per a la construcció de pau a casa nostra on, malgrat el substrat cultural pacifista que reivindiquem, creix la polarització, els discursos d'odi i la violència en totes les seves manifestacions. Els que empenyen aquest odi han creat i necessiten d'una alteritat a la que assenyalar com a enemic, entre els quals i de manera destacada estant les persones migrants i racialitzades. També veiem com intenten impedir l'assoliment de drets i llibertats llargament reivindicats pels moviments feministes o antiracistes, a més de posar en perill d'altres que creïem consolidats.

A la federació sabem que tenim per endavant un llarg camí ple d'obstacles per aconseguir la nostra meta, la justícia global, que implica que tothom pugui viure lliure de qualsevol violència directa, estructural o cultural. Però no hi renunciem, i per això que celebrem la renovació del compromís polític per continuar amb el Fòrum Català per la Pau. El Fòrum ens permetrà elaborar una política catalana de pau, una assignatura pendent des de fa 22 anys, quan es va aprovar la Llei de Foment de la Pau, i que demostrarà que com a país tampoc hi renunciem.

El Parlament juga aquí un paper transcendental. Esperem que molt aviat s'aprovi aquí la obligatorietat de desenvolupar periòdicament aquesta política de pau, i que a finals d'aquest mateix any es pugui aprovar la primera, que ens permeti posar recursos i estratègia per donar resposta a totes aquestes realitats de violència davant les quals avui, sovint, ens sentim impotents. Una política de pau integral que vetlli per la coherència de polítiques, amb actuacions aquí i a fora.

I amb aquesta doble mirada, celebrem avui especialment que puguem dedicar aquesta tercera jornada de pau a l'Àfrica, el continent en què més conflictes armats s'hi concentren, i que sovint oblidem. Volem fer una menció especial a la situació preocupant a l'est de la

República Democràtica del Congo, on els enfrontaments armats estan causant una greu crisi humanitària i de seguretat, i tensions regionals. Parlar de pau a l'Àfrica implica parlar de la violència que comporten les relacions amb molt països occidentals travessades per la colonialitat. De com l'espoli del recursos està a l'origen de molts conflictes que després considerem aliens.

Parlar de pau a l'Àfrica implica també parlar de la diàspora africana i del rol que pot jugar en la construcció de pau als seus països d'origen, però també de com aquesta diàspora pot viure en pau al nostre país. I avui el racisme institucional i social a Catalunya no els hi permet. Amb la manca de compliment de l'obligació dels municipis a empadronar totes les persones, les identificacions per perfil ètnic o la desatenció racista que va causar la mort fa pocs dies de Bakary Diba a pocs metres d'on som ara. La política de pau haurà de ser necessàriament antiracista per ser coherent i conseqüent amb la realitat del país global i interconnectat que som. Més encara si pensem en assumir les competències en immigració.

Necessitem escoltar les veus africanes per construir la nostra política de pau i per sortir d'aquest discurs sovint tan negatiu en relació al continent. L'Àfrica és també bressol i model de convivència, i depositària de múltiples experiències de resolució de conflictes. Les reflexions de les ponents ens ajudaran a contemplar nous enfocaments d'entendre i construir la pau.

Catalunya té les institucions, la societat civil i la història necessàries per aportar propostes i espais de pau al món, però per ser actors creïbles, ens cal encara escoltar molt, i descolonitzar moltes de les nostres mirades i les nostres pràctiques. A Lafede ja hem iniciat aquest camí amb una revisió de les entitats en clau antiracista, i la jornada d'avui serà rellevant en aquest camí.

No volem acabar aquesta intervenció sense mencionar l'intent de desnonament que ara mateix s'està duent a terme a la Casa Orsola a Barcelona. Quan parlem de Pau, parlem de l'absència de violència en totes les seves formes. No tenir habitatge és violència. La resistència pacífica i noviolenta del moviment per l'habitatge és un exemple clar de defensar la pau.

No volem acabar aquesta intervenció sense mencionar l'intent de desnonament que ara mateix s'està duent a terme a la Casa Orsola a Barcelona. Quan parlem de Pau, parlem de l'absència de violència en totes les seves formes. No tenir habitatge és violència. La resistència pacífica i noviolenta del moviment per l'habitatge és un exemple clar de com defensar la pau.

Vicepresidenta primera del Parlament, diputades i diputats, companyes i companys de la societat civil, podeu comptar amb nosaltres per continuar treballant per la pau i la justícia global. Esperem retrobar-vos a les activitats del Fòrum els propers mesos.

Moltes gràcies.